

Stille Verwondering

Ik verwonderde mij om een groepje boleten die in een heksenkring

rondom de grote eikenboom stonden

Schimmels verzamelden zich te pas en te onpas

Mijn web was beschadigd, maar de zon scheen met zijn stralen

gespannen goud, dwars dar de barrière heen

Engelen waren In mijn oor aan het zingen, en verwonderde zich om

de donkere wolken die rakelings als een bui naar benee stuwden!

Alles lijkt soms pais en vree, de werkelijkheid is anders

Ik hul mij in een warme englengroet

Van een oneindig bestaan

Die mijn weemoed dragen moet

Duidde eeuwig leven aan!

Deborah Beem